

Bocsánatkérés és vallomás

Adrian Ebens

[Fordítói megjegyzés: Adrian Ebens a Hetednap Adventista Egyház prédikátora volt Ausztráliában, és a <http://www.maranathamedia.com> weboldal üzemeltetőjeként világszéles missziómunkát végzett. Ez a nyílt levél 2010. január 19-én jelent meg a fent említett weboldal nyitólapján.]

„Könyörülj rajtam én Istenem a te kegyelmességed szerint; irgalmasságodnak sokasága szerint töröld el az én bűneimet! Egészen moss ki engemet az én álnokságomból, és az én vétkeimből tisztíts ki engemet!” (Zsolt 51:1,2)

Szeretett adventista Testvéreim!

Azzal a meggyőződéssel írok nektek, hogy bocsánatot kell kérjek. A Hetednap Adventista Egyház lelkészeként, és a Maranatha Media üzemeltetőjeként befolyásos pozíciót töltöttem be, és ezt a befolyást a Bibliával nem egyező tanítások hirdetésére használtam fel.

2007-ben történt az életemben néhány gondviselészerű esemény, melynek folytán arra a meggyőződésre jutottam, hogy a hetednap adventisták 28 Hitelvében megfogalmazott Szentháromság-tan nem támasztható alá a Szentírásból; sőt, az egyenesen áthágása Isten parancsolatainak, különösen az első négynek.

A Szentírás imádságos tanulmányozása során arra jutottam, hogy Isten szilárd alapra helyezte az advent mozgalmat, amikor vezetőit arra a meggyőződésre juttatta, miszerint Jézus valóban Isten Fia – szó szerint, és nem csak jelképes értelemben. Megértettem, hogy Isten valóban Jézus Atyja, és hogy Krisztus mindent, amije van, örökségképpen kapott. E Fiú megnyerése mérhetetlen örömmel töltött el, ugyanis benne életet találtam – bővülködő életet.

Arról is meggyőződtem, hogy Szentháromság-hitem – amint az a 28 Hitelvben megfogalmazódik –, gyűlöletes Isten előtt. Ezt felismerve megkaptam a megbánás Lelkét, és könnyek között vallottam meg bűnömet, hogy megszegtem az Atya parancsolatait. Azt is felismertem, hogy lelkészi munkámmal és az általam üzemeltetett weboldalakkal is vétkeztem, minthogy ezt a hamis tanítást képviseltem sok ember felé.

Most tehát kérlek benneteket, fogadjátok szívből jövő bocsánatkérésemet: mert legsúlyosabb vétkem az ÚR ellen a Szentháromság-tan hirdetése és képviselése volt. Rájöttem ugyanis arra, hogy ez a tanítás Sátán veszélyes, spiritualista eszköze, amely által semmissé teszi az Atyáról és az Ó drága Fiáról szóló életmentő igazságot. Továbbá annak az alattomos aknamunkának is táptalajt ad, amely lerombolja a hitünk úttörői által lefektetett alaptanításokat.

Az elmúlt két évben párbeszédet folytattam a Hetednap Adventista Egyház Dél-Csendes-Óceáni Divíziójának tanulmányi bizottságával, és kértem őket, hogy vizsgálják újra a kérdést az általam felterjesztett bizonyítékok figyelembe vételével. A bizottság nem talált világosságot abban, amit eléjük tártam, és arra kértem, ne terjesszem az egyházban az erről szóló, még ki nem adott könyvemet.

Kérésüket és tanácsukat az Úr elé vittem imában, és Őt kértem, adjon nekem halló fület, hogy őszintén meg tudjam vizsgálni, amit ezek az általam mélyen tisztelt egyházvezetők mondanak. Kértem az Urat, hogy segítsen belátnom, ha tévedtem. Nem akartam szükségtelen fájdalmat és szakadást okozni Isten egyházában. A nekem adott tanács követésében azonban nem volt nyugodalmam, csak a meggyőződéseimet erősítette tovább. Ismét azzal a kéréssel fordultam az

egyház vezetőihez, hogy oldják meg ezt a problémát. Elmondtam, hogy képtelen vagyok lelkiismereti meggyőződésesen változtatni, akárhogy is igyekszem eleget tenni felszólításuknak. Úgy éreztem, nem tudnék önszántamból visszavonulni a prédikátori hivatásomtól, mivel az Adventista Egyházat továbbra is Isten szövetséges népének tartom. Ugyanakkor fel voltam készülve arra, hogy ha a vezetés azt tartja a legjobbnak az egyház számára, belátásuk szerint fegyelmi eljárást indíthatnak ellenem.

2009. december elején értesítettek, hogy felszentelésemet – mint a Hetednapos Adventista Egyház prédikátora – semmissé tették, és lelkészi szolgálatom alól felmentettek. Én ezt a döntést felelősségem teljes tudatában fogadom el, és nem vádolom a vezetőket döntésükért. Továbbra is szívemben és imáiban hordozom őket. Az Adventista Egyház most is szívem közepén van, és továbbra is buzgón imádkozom érte, mint közösségének tagja.

Összeállítottam egy weboldalt (www.god-head.com), ahol összegyűjtöttem néhány érvet, melyet Biblia-kutatásom során találtam. Az elkövetkező hónapokban ezt az oldalt rendszeresen frissíteni fogom. A személyes weboldalamon (www.adrianebens.com) pedig részletesen leírtam a kutatásaim nyomán született könyvem, az „*Illés visszatérése*” háttértörténetét. Magát a könyvet csak közvetlen kérésre tudom odaadni, nem szeretném ugyanis, ha arra használnák, hogy az emberek egymás között terjesztve aláássák vele az Adventista Egyház vezetését. Ha tehát el is küldöm annak, aki kéri, csak azért teszem, hogy érthetővé tehessem vele álláspontomat.

Talán megérted, hogy ez most nagyon megpróbáló idő számomra. A legtöbb munkatársam és barátom eltávolodott tőlem, és egyáltalán még csak fel sem keresett az eljárás kapcsán. Tökéletesen megértem, ha ezen levél olvasása után te magad is támadónak vagy ellenszenvesnek fogod érezni, amit írok. Tökéletesen megértem, ha ezek után el akarod kerülni weboldalaimat, vagy nem akarod használni az ott található anyagokat. Ez teljes mértékben a te döntésed. Egyedül csak azt kérem tőled, ha valaha is találtál valami értékeset vagy vigasztalót a szolgálatomban vagy a barátságomban, akkor kövesd a Biblia felszólítását: „*Mindent megpróbáljatok; ami jó, azt megtartsátok!*” Sokan azért nem hajlandók kapcsolatban lépni velem, mert félnek, nehogy megfertőződjenek. No de kérlek! Ha valóban krisztusi szeretet van a szívedben, és hitedben biztosan állsz, akkor ne félj segíteni egy atyádfián, akit megtévedni látsz! Olyan könnyű rámondani a történetekre: „Milyen szörnyű tragédia!” – vagy: „Hogy eshetett ez meg ezzel a lelkésszel?!” De kérlek, kutasd a Szentírást, imádkozz buzgón világosságért, és próbálj meg mindent lépésről lépésre. Ne hagyj, hogy a mások véleménye miatti félelem legyen a döntő tényező.

Korábbi munkatársaimhoz: Kérlek benneteket, fontoljátok meg alaposan álláspontotokat, és a nyáj iránti felelősségeteket, és vizsgáljátok meg, hogy valóban hűségesen vezetitek-e őket, csak az Isten Igéjének igazságát tárva eléjük. Kutassátok hűségesen az Igét, és győződjetek meg arról, hogy valóban a Szentírás igaz Istenét emelitek fel. Mindnyájan tudjuk, mi a következménye, ha nem eszerint cselekszünk.

Az egyháztagnak ezt üzenem: Ne várjátok arra, hogy prédikátoraitok mikor állnak majd az élre e kérdés őszinte kikutatásában. Nekik sokkal nagyobb veszténivalójuk van, mint egy egyszerű egyháztagnak: ők a karrierjüket és a hírnevüket kockáztatják – amint én is tettem. Igen magas ára van annak, hogy valaki őszintén tanulmányozhassa ezt a témát.

Azokhoz, akiket én pásztoroltam: Kérlek fogadjátok őszinte bocsánatkérésemet, hogy hamis tanokat tanítottam nektek, és nem igyekeztem az igazság tiszta igéjét felmutatni.

Drága barátaimhoz, akikkel együtt munkálkodtunk az Úr szőlőkertjében: A szívem sajog miattatok, és kérve kérlek benneteket, ne adjátok fel irántam érzett szereteteket oly könnyedén, és ne zárjátok ki gondolataitokból oly hamar! Az együtt szerzett tapasztalatok emlékét most is kincsként őrzöm szívemben, ezért hallgatásotok rettenetesen fáj nekem. Ha valóban úgy érzitek, hogy az ellenség

támadott meg engem, és ő hagyott félholtan vergődni a jerikói út mellett, akkor kérlek benneteket, ne kerüljétek ki, közömbösen elmenve mellettem, mondván, hogy sürgős dolgotok van az Úr szőlőjében. Ha tényleg meg vagytok róla győződve, hogy én tévedek, akkor hol vannak szerető, gondoskodó szavaitok és érintéseitek? Vagy mégis az lenne a szabályotok, hogy a „sebesültet” lelővitek és begurítjátok az árokba? Kié a szívetek?! Ha egy cseppnyi szeretetet is éreztek irántam, ez már önmagában is kötelez, hogy megvizsgáljátok hozzátok intézett kérésemet. Amennyiben ezt elmulasztjátok, igencsak híjjával találtatok a mérlegen.

Bárcsak megoszthatnám veletek azt a végtelen örömet, amelyet az igazi Atya és Fiú megismerésében találtam. A Velük való közösség állandó menedékem és vigaszom volt. Az így nyert lelki győzelmek, a következetes keresztény élet, a családomban tapasztalt mélységes öröm – ezek mind a valódi ÚT, IGAZSÁG és ÉLET követésének gyümölcsei! Alázattal és reménnyel telve hívlak: Jöjj és lásd! Ízleld meg és lásd meg, hogy az Egyszülött Fiúban valódi öröm van: az Ő igája valóban gyönyörűsége, és az Ő terhe csodálatosan könnyű!

Végül pedig, drága mennyei Atyánkhöz, a világegyetem Egyeduralkodójához: Köszönöm irgalmad gyöngéd munkáját, amellyel megnyitottad szemeimet, és megláttattad velem, Ki is vagy valójában, és Kicsoda a Te Fiad. Ő, véghetetlen öröm pusztán csak az is, hogy tudhatom, Ki vagy! Azt tanították nekem, hogy Te egy rejtély vagy, de Te megtanítottál arra, hogy ne keverjem össze a természetet a személyazonosságoddal. Mert a személyazonosságodat világosan bemutatja a Szentírás: Te vagy az Atya, Jézus pedig a Te egyszülött Fiad! A szívem ugrándozik örömében, ha erre gondolok. Meghajtom magam Előtted, és várakozva várom az Atya nevének pecsétjét – ellentétben a parázna bélyegével, amely a titokzatosság burkába rejtőzik.

Atyám, Te győzedelmeskedni fogsz ellenségeiden, és Fiad neve valóban minden név fölé lesz felmagasztalva – a Te dicsőségedre. A Te országod jöjjön el hamar – ezért imádkozom – a Te csodálatos Fiad, az Úr Jézus Krisztus nevében.